

SOBRE LES JOCALIES DE LES CAPELLES DE LA SEU VELLA DE LLEIDA (SEGLE XV)

per Francesc FITÉ LLEVOT

RESUM

En aquest estudi, donem notícia de les jocalies de les capelles de la Seu Vella de Lleida als segles XIV-XV, partint d'un conjunt d'inventaris que ens han permès perfilar llur tipologia i característiques.

Paraules clau: Seu Vella de Lleida, segles XIV-XV, inventaris, jocalies.

ON THE JEWELS OF THE CHAPELS OF THE OLD CATHEDRAL OF LLEIDA (15TH CENTURY)

ABSTRACT

In this study, we discuss the *iocalia* or jewels of the chapels of the Seu Vella (Old Cathedral) of Lleida in the 14th-15th centuries, based on a set of inventories that have allowed us to determine their typology and characteristics.

Keywords: Seu Vella of Lleida, Old Cathedral of Lleida, 14th-15th centuries, jewels, *iocalia*.

Dins la recerca que hem estat portant a terme darrerament sobre les capelles de la Seu Vella de Lleida,¹ en què hem abordat des de les seves advocacions i fundacions fins a la litúrgia que girà entorn seu, ens quedava, per completar llur estudi, les jocalies o béns mobles que varen posseir. Per fer-ho, disposem d'un quadernet que duu la data de 1437, on s'aplega un conjunt d'inventaris de les capelles,² tot i que no és complet.³ Malgrat això, l'hem transcrit per conèixer exactament els inventaris que hi figuren, font documental bàsica per al nostre treball, que hem engrossit amb uns quants inventaris més que hem espigolat dels llibres de protocols catedralicis que no difereixen en res dels esmentats suara.⁴ En fi, malgrat no posseir la relació completa dels inventaris de les jocalies de les capelles de la Seu Vella, creiem que la llista existent ens permet treure algunes

1. Per al darrer estudi, efectuat a partir de treballs anteriors, vegeu Francesc FITÉ, «La consuetud de la catedral de Lleida i els cultes hagiogràfics», *Lambard: Estudis d'Art Medieval*, xxix (2021), p. 77-120.
2. Arxiu Capitular de Lleida, calaix 204, ms. 4, paquet 1: «Liber inventariorum capellarum sedis illerdensis» (1437). De paper, amb cobertes de pergami, mesura mig foli i conté un total de 25 fulls, dels quals molts estan en blanc, en concret del 8r al 12v, del 13v al 14v, el 18v i el 22r-v. Pel que fa a la cronologia, tot i portar la data de 1437, hi ha un inventari de 1416, un altre de 1430 i dos més de 1432; la resta van de 1437 a 1442, la qual cosa ens porta a proposar com a cronologia per al quadernet: 1430-1442. Hem de dir que, malgrat haver-hi incorporat l'inventari de 1416, pertanyent a la capella de Santa Tecla, d'aquesta mateixa capella n'hi ha un altre de 1437. Podem plantejar, com a hipòtesi, que el 1437 es pren el determini de copiar en el quadernet tots els inventaris de les capelles de la Seu Vella, tasca que restaria sense concloure; això permet entendre que s'hi apleguin els inventaris esmentats de 1416, 1430 i 1432.
3. Hi ha registrats els inventaris de les capelles següents: Sant Felip i Jaume, Santa Tecla (dos), Sant Ponç, Santa Maria Magdalena (dos), Sant Esperit (dos), Sant Pere Apòstol (dos), Invenció de Sant Esteve (dos), Santa Creu, Sant Domènec, Santa Agnès i Sant Joan Evangelista (dos), Santa Margarida, i l'inventari de la capella Requesens (de l'Epifania). Algunes capelles tenen dos inventaris, com s'assenyala entre parèntesis, fets en moments diferents.
4. Els inventaris, extrets dels llibres de protocols de l'Arxiu Capitular de Lleida, són tots de cronologia anterior als esmentats, exceptuant el de la capella de Sant Nicolau, que és de 1516. Així, en tenim un de la capella de la Translació de Sant Francesc, de 1384, extret del *Llibre de protocols de Jaume Aragonés (1383-1387)*, f. 30r-31r (ON_0299_030); un altre de la capella de Sant Gregori, de 1402, del *Llibre de protocols de Ferrer de Fontdevila (1402)*, f. 20v (ON_0309); un altre de la capella de la Càtedra de Sant Pere, de 1409, del *Llibre de protocols de Ferrer de Fontdevila (1409-1410)*, f. 3v-4r (ON_0317); un altre de la capella de Santa Margarida, de 1403, del *Llibre de protocols de Pere Fonoll (1402-1408)*, f. 18v (ON_0319), i, finalment, el de la capella de Sant Nicolau, de 1516, del *Llibre de protocols de Joan Alcolea (1510-1516)*, f. 30v.

conclusions i, sobretot, adonar-nos de quines eren les jocalies que obraven *grosso modo* en cadascuna de les capelles de la seu catedralícia, en les quals es duia a terme la litúrgia privada oficiada pels beneficiats.

Tot fa pensar que la relació de peces dels inventaris que conformen les jocalies de cada capella és bastant uniforme i reiterativa, ja que es limita a donar compte de l'aixovar imprescindible per a les celebracions litúrgiques, tot i que hi figuren, alguns cops, documents relacionats amb la fundació de la capella o les rendes assignades per a llur sosteniment⁵ i, en el cas de les capelles més destacades, com la Montcada o la Recasens, una millor dotació.

Aquests inventaris eren fets sempre davant de notari, en aquest cas el capitular, i era el beneficiat titular de cada capella qui es feia càrrec de facilitar la clau per obrir l'arca o armari on eren custodiats els diferents objectes, o àdhuc de mostrar l'inventari ja dut a terme amb anterioritat, si esqueia. En l'inventari hi podia constar, a més a més, l'antic titular del benefici de la capella, en alguns casos ja mort, o algun altre personatge, com el patró de la capella i els testimonis, generalment dos, que conferien plena validesa a l'acte d'inventariar els béns de cada capella, ja que es feia en presència del beneficiari titular, que, d'altra banda, com hem dit, facilitava la clau per obrir l'armari o la caixa on es trobaven els objectes més valuosos i el vestuari imprescindible per a la celebració, sempre davant de notari.

5. És el cas de la capella de Sant Pere (Montcada), on es registra una còpia del testament d'Ot Montcada el Vell, fundador de la capella i germà de la reina Elisenda de Montcada; vegeu f. 5v-6r, en què llegim: «Item quadam saculo fuerunt inventa instrumenta dicti beneficii, primo unum instrumentum seu translatum testamentum nobilis Otonis de Montchateno quondam institutoris. Item quadam instrumentum censualis dicte scripture que tenuit capellanus dicte beneficii supra universitate de Belpuys. Item quadam instrumentum censualis de Mayalis. Item aliud instrumentum dicti censualis de Mayalis. Item duo instrumenta [...] per censuali de Belpuys [...]», és a dir, s'enumeren els documents en els quals consten els censos que rebia aquesta capella.

En aquests inventaris es dona relació, d'una banda, dels objectes corresponents a l'altar, com són les tovalles blanques o llistades, en nombre de tres (*linees*), un cobertor de cuir⁶ i/o un drap encerat que els protegia, així com dos canelobres de poc valor, de ferro, llautó o fusta, aquesta última aplicada en molts casos als peus dels canelobres;⁷ també s'hi fa constar una creu igualment de fusta,⁸ i en un sol cas s'hi registra una estàtua de la marededéu, de pedra.⁹ Quant a frontals d'altar i retaules, no s'hi fa cap referència. Aquests solen constar en els inventaris de les visites pastorals, o en altres documents, com per exemple en les actes fundacionals dels retaules, que poden estar integrades dins les voluntats testamentàries, cosa que hom pot veure en alguns testaments aplegats en els volums dels *Recollectum diversorum*.¹⁰ En un sol cas es fa constar en l'inventari de la capella Requesens, de 1439, «una cortina negra per davant lo retaule del dit altar», és a dir, per a l'altar de l'Epifania, amb la qual suposem que es cobria el retaule durant la quaresma.¹¹

6. A l'altar de Sant Felip i Jaume (f. 2r) llegim: «in altari in primo unum pannum insertum et tres lineas cum suis corporalibus et unum copertorium rubey coloris de modico valore»; a l'altar de Santa Tecla (f. 2v) consta «hun cobertor de altar de cuyro»; a l'altar de Sant Ponç (f. 3r), «una cuberta de cuyro ab una creu de tela encerada»; a l'altar del Sant Esperit (f. 4v), «hun cobertor que esta damunt lo altar de cuyro vermell»; a l'altar de Santa Maria Magdalena (f. 6v) consta «un cubertor de cuyro que esta damunt lo dit altar»; a la capella Requesens (altar de l'Epifania) (f. 17r) trobem «un cobertor de cuyro vermayll ab creu vermellya d'oripell», i a l'altar de Santa Agnès (f. 23v) llegim: «unum coreum supra dictum altari».
7. En tots els casos ens trobem davant de canelobres molt senzills. Així, a l'altar de Sant Felip i Jaume (f. 2r) llegim: «Item duo candelabra; ítem una lantia»; a l'altar de Santa Tecla (f. 2v) igualment llegim: «Item hun fagistol; ítem dos canelobres; ítem dues canadeles d'estany; ítem una squeleta»; a l'altar de Sant Ponç (f. 3v) consten «dos canelobres ab los peus de fust»; a l'altar del Sant Esperit (f. 4v), «dos canelobres de fust»; a l'altar de Santa Maria Magdalena (f. 7r) llegim: «dos canelobres de ferre ab los peus de fust»; a l'altar de l'Epifania (Requesens) (f. 17v), «Item dos canelobres de ferre inserits ab sos peus de fust qui están damunt lo altar com dien missa».
8. No consta sempre la creu a l'altar; la trobem, per exemple, a la capella de Santa Maria Magdalena (f. 7r), «Item una creu petita de fusta»; a la capella Requesens (f. 17r) consta també «una patena de fusta per ha donar pau», i a l'altar de Sant Domènec (f. 21r), «una cruce de fuste supra dicto altari».
9. En concret, a la capella de Sant Felip i Sant Jaume (f. 2r).
10. Vegeu, per exemple, Francesc FITÉ, «La consuetud de la catedral de Lleida...», p. 88, en què consta la fundació de la capella de Santa Bàrbara per Pere Moliner, el 1319, i deixa establert en el seu testament que s'hi faci un retaule.
11. Vegeu la capella Requesens (f. 17v).

Dels beneficiats d'aquestes capelles volem destacar únicament la figura de Rafael Destorrents (o Rafael Gregori), que surt documentat des de 1419 com a titular del benefici de la capella de Sant Antoní de la seu lleidatana, i el 1426 fent la permuta del dit benefici pel de la capella de Santa Agnès, que posseirà fins al 1432.¹² Si hem escollit Rafael Gregori és perquè fou un gran miniaturista, autor de la il·luminació del missal de santa Eulàlia de la catedral de Barcelona¹³ i un dels introductors del gòtic internacional en el món de la miniatura. És interessant remarcar-ho perquè, precisament a Lleida, hi arribà en una data incerta, una mica anterior a 1419, coincidint amb l'arribada a la catedral lleidatana d'un seguit d'artistes, arquitectes i escultors forans, detentors del nou estil, que convertirien la Seu Vella de Lleida en un centre destacat de recepció, però també de difusió d'aquest estil en l'àmbit peninsular.¹⁴

Si passem ara als objectes guardats en un armari o una calaixera, en els inventaris consta primerament el calze, d'argent en tots els casos, policro-

12. Vegeu Francesc FITÉ i Carmen BERLABÉ, «L'estada a Lleida de Bernat Martorell i Rafael Gregori i la policromia del retaule major de la Seu Vella», *Locus Amoenus*, 2 (1996), p. 106. Vegeu, també, del «Liber inventariorum...», f. 23r-24r, en què apareixen com a beneficiats «Raffael Gregori et Bernardus Peregrini», essent Pere Peregrí el patró de la capella. Aquest inventari no duu data, emperò un segon que es registra a continuació i que duu la data 11 d'agost de 1432 ens informa que el benefici d'aquesta capella estava vacant «per obitum venerabilis Raffaellis Gregori ultimi possessionis eiusdem», i passà a ocupar el lloc l'esmentat Bernat Peregrí.
13. Entre els treballs publicats destaca el de Josefina PLANAS, *El esplendor del gòtic catalán: La miniatura a comienzos del siglo xv*, Lleida, Universitat de Lleida, 1998, coll. «Estudi General», p. 87-91 i 116-128.
14. Qui més ha estudiat aquest paper de Lleida com a receptora i difusora peninsular del gòtic internacional, dins el camp de l'arquitectura, ha estat Víctor LÓPEZ LORENTE, *La transmisión del saber técnico de los arquitectos en la Corona de Aragón en el tardogótico*, Lleida, Pagès, 2019, p. 187-211, especialment. Volem només apuntar que el 1410 arribava a Lleida des de Barcelona, on feu el disseny del portal major de la catedral, Charles Gaultier, «Mestre Carlí», d'origen normand, com el seu germà Rotllí Gaultier, que arriba a Lleida el 1436 per fer-se càrrec de la realització de les escultures dels apòstols del portal major del claustre. Sens dubte, Lleida es converteix en un gran centre de recepció dels nous corrents artístics, la qual cosa permet situar en aquest context l'arribada, des de Barcelona igualment, de Rafael Destorrents (o Rafael Gregori). Per a Rotllí Gaultier, vegeu Francesc FITÉ, «El monument funerari de l'ardiaca major de la Seu Vella de Lleida Berenguer Barutell», *Acta Historica et Archaeologica Mediaevalia: Homenatge al Dr. Manuel Riu i Riu*, 22-II (2021), p. 616-669, i, del mateix autor, «Els mestres d'obra escultors de la Porta dels Apòstols de la Seu Vella de Lleida (1360-1460)», a *Simposi Porta dels Apòstols de la Seu Vella de Lleida (Seu Vella, 16-17 novembre 2022)*, UdL, Càtedra Turó de la Seu Vella (en premsa).

mat amb or parcialment en l'interior de la copa i en alguns casos al nus o peu,¹⁵ a més a més, alguns estan ornats amb esmalts. Sol acompanyar el calze una patena d'argent igualment i altres objectes com les canadelles, que poden ser de plom, estany o vidre.¹⁶ Hi sol haver també un missal, del qual generalment es donen les paraules inicials i finals,¹⁷ i en alguns casos

15. Els calzes podien ser llisos o ornats amb esmalts, i sovint es fa constar l'estoig per guardar-los. A la capella de Sant Felip i Jaume (f. 2r) consta «unum calicem cum sua patena ex argento cum signo unius [...] in pede suis de Sent Anthoni et in patena cum signo Domino Nostro figurato»; a la capella de Santa Tecla (f. 2v), «un calçe d'argent tot daurat ab sa patena d'argent de la huna part daurada ab huna tovalola en que sta envolcat»; a la capella de Sant Ponç (f. 3v) figura «hun calçer ab sa patena d'argent daurat de part de dintre e en lo mig hun poch e en la patena huna ma, ab son stoig vermell»; a la capella del Sant Esperit (f. 4v) llegim: «hun calzer d'argent blanc ab huna creu al peu e la patena d'argent tota blanca ab señal de ma»; a la capella de Santa Maria Magdalena (f. 6v) hi ha «Primo un calze d'argent daurat de dintre e lo pom e al peu un rivet daurat e una creu daurada ab tres sants ja rassos, ab sa patena d'argent ab una creu daurada en mig e una tovalola per cobrir lo dit calze»; a la capella de Sant Pere (Montcada) (f. 7v), «Primo un calçer d'argent daurat de dintre e de fora e en mig Blanch e al peu per fora e dintre blanch e tot l'altre daurat, ab una creu al peu e l'argent no es marquat. E una patena d'argent tota daurada no marquada ab senyall en mig de una ma»; a la capella de Santa Tecla (f. 15r) es registra «un calçe d'argent tot daurat»; a la capella de la Santa Creu (f. 19v) consten dos calzes d'argent, un amb una creu daurada, amb la tovallola i estoig, i l'altre, «d'argent tot Blanch cum cruce tota alba cum patena ubi est manus Christi», amb la tovallola i estoig, i, finalment, a la capella de Sant Esteve (f. 25r), «unum calicem deauratum intus cum sua patena marcatum de Barchinona».
16. A la capella de Sant Felip i Jaume (f. 2r) figura «Item una capceta ab dues canadeles de plom»; a la capella de Santa Tecla (f. 2v), «dues canadeles d'estany», i a la capella del Sant Esperit (f. 5r), «dues canadeles de vidre», que també es registren a la capella Requesens (f. 17v).
17. Per exemple, a la capella de Santa Tecla (f. 2v) consta «un missal romà incipit notandum et que quam finit confirmat per dominum»; a la capella de Sant Ponç (f. 3r) llegim: «un missal cobert de posts ab aluda vermella et incipit in rubeo in vigília natale domini et in nigro hodie strenit et finit cum Sancto Spirito»; a la capella del Sant Esperit (f. 4v) consta «hun missall ab cobertes de fust ab aluda blanca e vermella en les liguans lo quall comença in principio puer natus est vobis et finit mereamur in celis»; a la capella de Sant Pere (f. 7v), «hun missal ab les cobertes vermelles, incipit in rubro adiutorium et in nigro auferre nos et finit santa tendamus pro»; a la capella de Santa Tecla (f. 15r) es limita a assenyalar «gros missal que comença notanda est et finit seculi amen»; a la capella de la Santa Creu (f. 19r), «un missall que incipit salve sancta partís cum infinite orationibus cum diversalium quam personalem et aliquibus officis devote, et finit in nomine domini nostri [...] in pace cum postibus de vert», i també hi apareix «un libre on son notats los oficis de Santa Creu incipit in rubro [...] Sante Crucis in nigro nos autem cum postibus rubeis»; a la capella de Sant Domènec (f. 21r), «unum missalle cum postibus albis incipit in medio ecclesie et finit ad ese digneretur»; a la capella de Santa Agnès (f. 23r) figura «unum missall vetum incipit resurrexit et ad hunc et finit in ultima carta intelligentia» i, a més, hi consta un missal votiu amb cobertes de fusta de color verd.

hi ha el quadernet amb els oficis divins de la festa de l'advocació de la capella.¹⁸ També s'hi guardaven els vestits litúrgics necessaris per a la celebració de la missa, que solien ser un joc o dos,¹⁹ juntament amb algunes

18. Ho hem vist a la capella de la Santa Creu i ens apareix també a la de Sant Domènec (f. 21v), on llegim: «escrit de pergami de ful gran ubi est carte et est ofici Sancti Dominici notatum cum una regulla incipit gaudeamus felix parens yspania et fuit magnificat».
19. Les capelles més importants també mostren més riquesa de vestuari, com veurem ara. A la capella de Sant Felip i Jaume (f. 2r) l'inventari es limita a registrar «unum vestimentum rubeum cum omnibus necessariis», mentre que a la capella es registren dos terns (f. 2v), «hun vestiment de fustani blanch ab sa creu vermella, stola e maniple del drap matex ab creus vermelles e son camís, amit, cingell [...]. Item hun altre vestiment de cotonina rassa ab huna creu blava, stola, maniple del drap matex ab ses creus, cingel, amit e camís»; a la capella de Sant Ponç (f. 3r-v) s'enumeren «Item I cassula de fustani vergat forrat de tella blava ab creu vermella de tafeta ab son compliment del vestiment tot nou [...]. Item altra cassula de fustani vergat forrat de bordat blanch ab sa creu blava nou, ab tot son compliment»; a la capella de Santa Maria Magdalena, en l'inventari de 1438 (f. 4r), consta un sol «vestiment de fustani blanch ab dues vores negres de seda en loch de fressadura ab tot son recapte», mentre que en l'inventari de 1440 (f. 6v), hi diu: «un vestiment de cotonina blanqua ab una creu ampla vermella de çendat ab son camís e ab tots los altres vestiments necessaris»; a la capella del Sant Esperit (f. 5r) consta un sol «vestiment de fustani blanch ab creu de tella vermella ab tot son necessari»; a la capella de Sant Pere, en l'inventari de 1439 (f. 5v), consta «una cassula grogua pampanada ab stola, maniple de aquella matexa color ab son camís ab paraments de la color de la casula e ab son amit e cingoll», mentre a la mateixa capella, en l'inventari de 1440 (f. 7v), apareix «un vestiment de fustani blanch, altra vermella de cendat ab tots son areus tot blanch»; a la capella de Santa Tecla consta, a més, una capa pluvial (f. 15r): «hun vestiment tot complit blanch ab capa de fustani blanch ab creu vermella»; a la capella Requesens (altar de l'Epifania) (f. 17v), solament hi veiem registrat «un vestiment tot blanch ab creu vermella de drap, ab tot son forniment»; a la capella de la Santa Creu (f. 19r) es registra «una casulla vermella forrada de tella groga cum manipulo et astola morats ab listes de or et cingulo» i, a més a més, «alia casulla de sindone alba cum listis diversorum colorum forrada de tella blava cum manipulo et stolla eiusdem pani et cum cingulo» i «altra casulla de cotonina blanca forrada de tella blava cum una lista vermella de cercanell cum stola et manipulo eiusdem pani cum cingulo et cum alba et camís et cingulo de quo et amito», i també «pallium de auro vermell forrat de tella negra et ab frontall flocat de seda forrat de negre cum signo de manu in medio palli predicto», així com altres teixits, com un pal li més petit i dos coixinets; a la capella de Sant Domènec (f. 21r), consta únicament «unum vestimentum de fustani cum omnibus paramentis novum»; a la capella de Santa Agnès (f. 23v) novament s'inventaria una capa, i es llegeix: «unum vestimentum album cuius capa est de fustani cum suis paramentis»; finalment, a la capella de Sant Esteve (f. 25r) consta «una casulla diversorum colorum de canamaç cum stolla et manipulo [...]. Item un camís e amit de lino, stolla et manipulo de sindone diversorum colorum». Sobre els distints teixits confeccionats amb lli, seda i llana sobretot, ens hi referim en l'inventari que publiquem sobre el tresor de la catedral de Lleida que tenim en premsa; vegeu la nota 22.

peces més de roba, com ara coixins, cortines o pallis. En el cas dels coixins, aquests s'empraven per dipositar-hi a sobre el missal. En l'apèndix oferim la transcripció de dos dels inventaris. Volem precisar que en l'inventari que esmentem en la nota 4 sobre la capella de la Translació de Sant Francesc, es tracta de la fundació d'una capellania sota aquesta advocació a la capella de Santa Caterina, que es trobava ubicada al mur que tancava el cor per la banda sud.²⁰ Volem destacar, emperò, que entre els elements amb què se la dota consten: «duas taceas deauratas cum smalto cum quatuor bestiis circumscrita. Item unam taceam argenteam deauratam magnam cum smalto sancte Marie tenente filium et cum duobus capitibus angelorum supra caput ymaginis beate Marie. Item aliam taceam argenteam magnam cum smalto de Agnus».²¹

Per cloure, voldríem fer manifest que cal considerar aquestes jocalies com a alienes a les de la sagristia, on es custodiava tot l'aixovar per a les grans celebracions de l'any litúrgic; una litúrgia que tenia com a escenari més destacat el presbiteri i el cor, on es duia a terme diàriament la celebració dels oficis divins, que comportaven tot un cerimonial i desplegament de processons que es dirigien a les capelles per a la celebració de llurs advocacions, en les quals els canonges vestien riques capes pluvials i eren exhibits els rics objectes d'orfebreria de l'aixovar catedralici, com ara cèptres d'argent, canelobres, una creu processional o un encenser tot d'argent, entre d'altres.²² Amb aquest primer treball sobre els inventaris de les capelles de la Seu Vella de Lleida, ens volem sumar a l'homenatge a mossèn Miquel dels Sants Gros i Pujol, ànima i motor de la nostra associació.

20. Vegeu Francesc FITÉ, «La consuetud de la catedral...», p. 96.

21. De l'any 1384, es troba en el *Llibre de protocols de Jaume Aragonés (1383-1387)*, f. 30r-31r (ON_0299_030).

22. Per al conjunt de tot aquest aixovar que constituïa el tresor catedralici tenim, en premsa, Francesc FITÉ, «Avatars del tresor de la catedral de Lleida, des de la seva fase inicial», *VI Jornada Museus i Patrimoni de l'Església a Catalunya: Els tresors catedralicis i parroquials*: (Barcelona, 29.5.2019).

APÈNDIX

1. Inventari de la capella de Sant Martí (Arxiu Capitular de Lleida, *Llibre de protocols de Ferrer de Fontdevila*, VII, 1407, f. 19r-v, ref. 0N_0316_019)

[f. 19r] *Die sabbati XXI mensis madii anno predicto discreti Michael Morlans beneficiatus antiquus cappelle predicte sancti Martini ex Antonius Bruch beneficiatus novus eisdem fecerunt inventarium de omnibus jocalibus sive ornamentis dicte cappelle ut sequitur: Primo I drap encerat apres de la lapis del altar. Item III lineas albes bones e belles. Item uns corporals bons. Item I parge de cuyro damunt tots los draps del altar oldà: Item tres candelobres de ferre petits.*

Item una caxa gran de noguer hon estan los vestiments seguens: primo I casulla de vellut vermell ab fresadora ab senyal de Sent Martí ab ses stoles del drap metex e maniple. Item I amit et camís de lenç e I cinyell de filadís. Item un vestiment blanch ço es casulla de fustani ab stolas e maniple e camís de thela mas noy hi ha amit ni cinyell. Item un calze d'argent blanch ab sa patena. [f. 19v] Item I missal bell cobert de vert que començe en la segona carta del test ut hoc domina subsidia et feneys en aquella matexa carta liberame [...]. Item I coxinet per al missal ab algunes poques obres de seda. Item I cortina de tela obrada de seda per entalamar ab ses anelles.

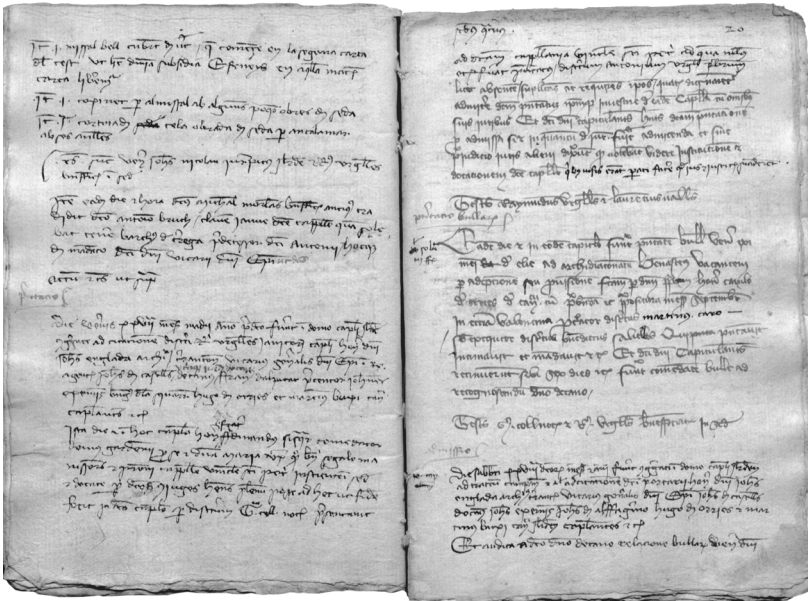
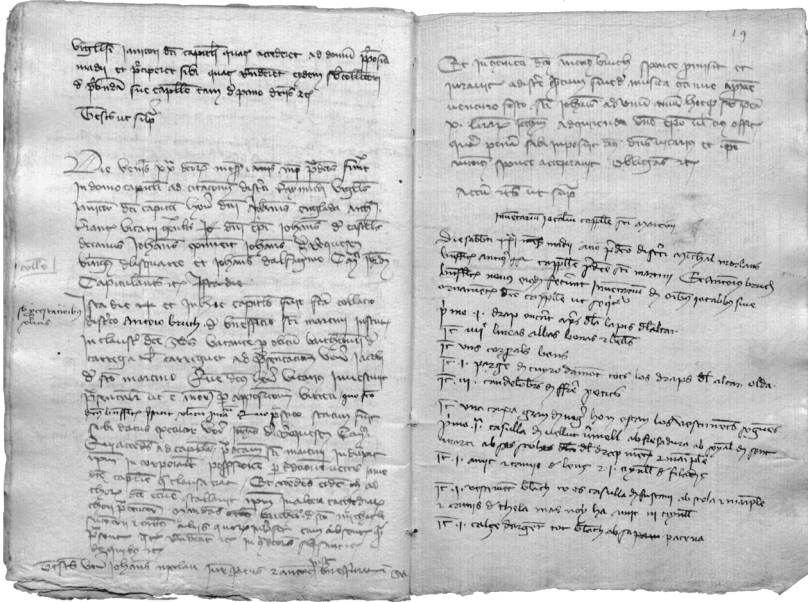
Testes sunt venerabilis Johannes Nicolau iusisperitus Ilerde et Raymundo Urgelles beneficiatus in Sede. Item eadem die et hora dictus Michael Morlans beneficiatus antiquus tradidit dicto Antonio Bruch clavem dicte cappelle quam solebat tenere Bartholomeus de Tarrega predecessor dicti Antonii hecque de mandato dicti domini vicarii domini episcopi. Actum et testes ut supra.

2. Inventari de la capella de Santa Margarida (Arxiu Capitular de Lleida, *Llibre de protocols de Pere Fonoll* (1402-1408), f. 18v, ref. 0N_0319)

Inventarium capelle beate Margarite in Sede ilerdense. Noverint Universi quod ego Johannes Curcuylo presbiter beneficiatus in sede ilerdense in capella beate Margarite confiteor et in veritate recognosco mihi havuisse et recepisse a vobis discreto Stephano Burrell presbitero in sede beneficiato manumissore discreti Bernardo Loreta presbiteri in dicta sede et in capella quondam beneficiati ornamenta et res alias dicte capelle sancte Margarite pro ut inferius scribuntur.

Et primo unum vestimentum fustani albi cum cruce rubea de tafatano rubeo cum sua stola maniplo camissa et omni alio complemento vestimentum pro dicti. Item unum missale votivum. Item unum coxinet de tafatano rubeo. Item aliud coxinet cum coperta linea cum aliquibus operibus de sirico ad signum capelle predictae. Item unum gradarium quod servet ad incendendum cereos magnos quos beneficiatus dicte capelle habet tenere ante altare maius dicte sedis. Item unam candaleretam que cosuevit que deservire ad conservandum et custodiendum cereos qui consueverunt in solempnibus festis consuevit stant super dictas bisse sive corporals cum aliquibus operibus de sirico. Item quinque pannos sive lineas que erant super altare. Item duo unum copertorum carey rubey quod erat super dictum altare. Item una cortina regalis. Item duo panni de altari alias cortines de lino. Item unum calicem argenteum deauratum intus cum aliquibus smaltis ad signum dicte capelle cum sua pulcra patena in qua erat ymago sancti Salvatoris. Item quadam custodia sive stog dicti calicis de casco rubeo. Item unum aliud vestimentum de sirico rubeo panpolatum de vivido cum sua stola maniplo cingulo cum paramentis, camissa et unum alio complemento lini vestimenti. Item unum pulcrum misale quod incipit in prima pagina in rubro dominica prima in Adventum Domini et finit in eadem paginam cum iam finit tertia in ultima pagina et in ultima oratione que sic incipit saciasti domine et cetera. Item unum breviarium secundum consuetudinem ilerdensis ecclesie et finit tertia in eadem folio et super ultimo autem folio incipit dent in aere et finit in eadem folio ad complemento ud supra.

Idcirco renunciando omni exceptioni non habitatum et non receptatum rerum predictarum tanquam beneficiatus predictae capelle facio vobis et firmo apocham sive instrumentum de recepto quod est ilerde actum die XIII mensis augusti anno a Nativitate Domini millesimo quadragentesimo tercio. Testes huius rei sunt discreti Guillermus Aragonessi et Petrus Queralt presbiteri beneficiati in sede ilerdense.

Inventari de la capella de Sant Martí (Arxiu Capítular de Lleida, Protocols notari Ferrer de Fontdevila, VII, 1407, ff. 19r-v).